

Studiu de caz

Precursorii NAFTA

NAFTA este o formă modernă de colaborare între state încă din perioada postbelică a două organizații celebre: Autopact și FTA

Autopact a fost semnat în 1965 între SUA și Canada de prim-ministrul Lester B. Pearson și de președintele Lyndon B. Johnson în ianuarie 1965 și, astfel s-au eliminat taxele vamale pentru autoturismele fabricate în una din cele două țări și exportate în cealaltă și a permis producătorilor de autoturisme din ambele țări să-și programeze mai bine producția. Astfel granița dintre SUA și Canada a înregistrat în 1995 un flux reciproc de schimburi cu autovehicule și componente auto de circa 70 mld. USD. Fabricile canadiene au avut șansa de a se specializa în câteva modele de autoturisme, cea mai mare parte a producției lor fiind trimisă în SUA în schimbul unor modele care nu se produceau în Canada. Prin semnarea acordului în anul 1965 s-au eliminat taxele dintre cele două țări și cei mari producători de mașini (General Motors, Ford și Chrysler) și au convenit ca producția de automobile din Canada să nu scadă sub nivelul anului 1964. Obiective declarate au fost reducerea costurilor de producție în Canada și reducerea prețurilor vehiculelor pentru consumatori. După ce s-a semnat pactul, în Canada s-au produs mai puține modele de mașini, dar au fost construite fabrici care produc un singur model pentru toată America de Nord. În 1964, doar șapte la sută din vehiculele fabricate în Canada au fost trimise la sud de graniță, dar până în 1968, cifra era de șizeci la sută. Până la aceeași dată, patruzeci la sută din mașinile achiziționate în Canada au fost fabricate în Statele Unite. Producția de automobile și piese de schimb a depășit curând celuloza și hârtia, devenind cea mai mare industrie din Canada. Din 1965 până în 1982, deficitul comercial total al Canadei cu SUA a fost de 12,1 miliarde de dolari; aceasta a combinat un excedent de aproximativ 28 de miliarde de dolari de vehicule asamblate și un deficit de aproximativ 40,5 miliarde de dolari în piese auto. După semnarea acordului au scăzut prețurile și a crescut producția de autoturisme în Canada, creând foarte multe locuri de muncă și creșterea salariilor dar administrația, cercetarea și dezvoltarea au rămas în Statele Unite. Acest transfer al controlului operațiunilor de producție auto din Canada către corporațiile lor-mamă din SUA a redus în mod substanțial autonomia operațiunilor din Canada în ceea ce privește specificările vehiculului și componentelor, proiectarea și aprovizionarea; producție și producție, branding și marketing și politica corporativă. Acordul a împiedicat, Canada să urmărească comerțul liber cu automobile în alte părți la nivel internațional, Până în ianuarie 1994, noul acord NAFTA a intrat în vigoare, care includea acum comerțul liber cu diverse alte bunuri și produse, nu doar la automobile, și avea ca membru și Mexicul. În ianuarie 1995, aceste trei țări și multe altele din întreaga lume s-au alăturat noii Organizații Mondiale a Comerțului și producători de automobile din întreaga lume s-au plâns Organizației Mondiale a Comerțului că acordul de eliminare a tarifelor doar pentru companiile Trei Mari le-a oferit acestor companii un avantaj nedrept în vânzări în Canada. Prin aderarea la noua OMC cu câțiva ani mai devreme, Canada și SUA ar fi supuse hotărârilor sale și s-ar confrunta cu o potențială expulzare din grup dacă nu s-ar conforma prin închiderea Pactului Auto. Pactul Auto a fost abolit în 2001, după ce o hotărâre a OMC l-a declarat ilegal, deși până atunci Acordul de Liber Schimb din America de Nord îl înlocuise efectiv. Mai mult, fuziunea Chrysler-Daimler din 1998 a fost un semn care a arătat că blocul auto nord-american era deja mai puțin izolat decât înainte și deschis către piața globală. Tranziția de la Auto Pact la NAFTA a decurs fără probleme, Pactul

Auto ?i-a îndeplinit deja scopul prin îmbun?t?irea ?i integrarea industriei auto din America de Nord. Pân? ast?zi industria din regiune continu? s? produc? aproximativ 13 milioane de ma?ini în fiecare an.

FTA (Canada-United States Free Trade agreement) a fost un acord comercial de liber schimb între SUA ?i Canada care a decis eliminarea total? a taxelor vamale în schimburile reciproce, un acord bilateral încheiat la 4 octombrie 1987 ?i semnat de liderii ambelor ??ri la 2 ianuarie 1988. Acordul a eliminat treptat o gam? larg? de restric?ii comerciale în etape, pe o perioad? de zece ani perioada ?i a dus la o cre?tere substan?ial? a comer?ului transfrontalier ca o îmbun?t?ire a ultimului acord comercial înlocuit. Odat? cu ad?ugarea Mexicului în 1994, a fost înlocuit? de Acordul de Liber Schimb din America de Nord (NAFTA)

Principalele scopuri ale Acordului de liber schimb dintre Canada ?i Statele Unite ale Americii au fost:

Eliminarea barierelelor în calea comer?ului cu bunuri ?i servicii între cele dou? ??ri.

Condi?ii de concuren?? loial? în zona de liber schimb.

Liberalizarea condi?iilor pentru investi?ii zona de liber schimb.

Proceduri eficiente pentru administrarea comun? a Acordului ?i solu?ionarea litigiilor.

Continuarea cooper?rii bilaterale ?i multilaterale pentru a extinde ?i a spori beneficiile acordului

În 1996, taxele vamale au disp?rut în comer?ul reciproc cu ma?ini ?i utilaje, mobil?, calculatoare, hârtie, ?i?ei iar în anul 1998 s? fie eliminate ?i restul taxelor vamale de la o serie de produse considerate mai sensibile ca, de exemplu, confec?ii, medicamente, produse alimentare. Acordul a inclus ?i alte prevederi privind facilitarea accesului m?rfurilor canadiene pe pia?a SUA, ameliorarea tratamentului investi?iilor str?ine reciproce, reglementarea schimburilor de energie. Astfel, Canada a primit asigurarea c? industria american? nu va mai folosi inechitabil legile din SUA pentru a se proteja de m?rfurile canadiene care au pre?uri mai sc?zute. O serie de restric?ii asupra investi?iilor americane în Canada au fost înl?turate, investitorii americani nemaiavând obliga?ia procur?rii de inputuri din Canada sau a efectu?rii unor anumite activit??i de cercetare utilizând capacit??ile din Canada. În comer?ul cu energie, SUA a primit asigur?ri c? livr?rile canadiene de ?i?ei nu vor fi diminuate ?i c? pre?ul acestora nu va fi m?rit în perioada de deficit de energie, în timp ce SUA s-a angajat s? nu impun? taxe la importul de ?i?ei, gaze ?i energie electric? importate din Canada.